

چگونه موسیقی عامیانه را گردآوری باید کرد؟

این مقاله بدرخواست «شورای جهانی موسیقی توده»
(International Folk Music Council)
بتوسط «مود کارپلس» (Maud Karpeles)
و «ارنولد بکه» (Arnold Baké) تهیه شده
و «داریس پلیستر» (Doris Plaister) نیز قسمتی
بغنوان طریقه فیلمبرداری از رقص‌های توده‌بدان
افزوده است.

ژورنال علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نوار مغناطیسی

مزایا: آنرا نسبت به آسانتی به کار می‌توان انداخت؛ و اگر یکبار نوار پاره
بشود آنرا بسهولت می‌توان متصل کرد و نیز می‌توان آنرا به نوارهایی که چسب
برخود دارد چسباند و از آن استفاده کرد؛ مغناطیس نوار را می‌توان هرچند بار که
بخواهیم پاک کنیم و آنرا از نو مورد استفاده قرار دهیم؛ این نوار مدتی دراز پیوسته
کار می‌کند؛ و صداهای اضافی مانند صدای خش و خش صفحه ندارد.

نواقص: خطر این هست که بر اثر تماس با میدان‌های مغناطیسی خارجی صدا
خوب روی نوار ضبط نشود؛ هنوز معلوم نشده است که اگر صدائی بر روی این نوار
ضبط شود و مدتی دراز بماند تغییری در آن پیدا می‌شود یا نه؛ مانند صفحه نمی‌توان
به آسانی آهنگ خاصی را بر روی یکی از این نوارهای پر شده بدست آورد.

بدر نظر داشتن همه این نکات باید گفت که شاید دستگاه ضبط صدا برای

گردآورنده پرفایده ترین دستگاهی است که می تواند از آن استفاده بکند. اطلاعات زیرین راجع به انتخاب نوع دستگاہ و استفاده از آن مکشست مفید واقع شود. هنگام انتخاب دستگاہ ضبط صدا به نکات زیر توجه باید کرد :-

ارزش: با ۱۲۷ دلار می توان یک دستگاہ ضبط صدای مناسب خرید بدون اینکه ارزش دستگاہ را از لحاظ استفاده هائی که در رادیو برای بخش صدا از آن می شود در نظر بگیریم. اگر دست بالا را بگیریم می توان یک دستگاہ ضبط صدای خوب را که سر به چندین هزار دلار بسزند یافت اما می توان تخمین زد که با بانصد دلار دستگاہ ضبط صدائی که حقیقه کارش خوب باشد و از آن راضی باشیم می توان خرید.

وزن: کمترین وزنی که یک دستگاہ رضایت بخش و مناسب دارد در حدود پست و پنج رطل (یادوازده کیلو) است اما دستگاہ های «های فیدلتی» معمولاً دست کم پنجاه رطل (بایست و چهار کیلو) وزن دارند (دستگاهی که با باتری خشک کار می کند و در صفحات قبل به آن اشاره کردیم فقط دوازده رطل یا شش کیلو وزن دارد). گاهی اوقات این دستگاہ را می توان به دو قسمت کرد و هر قسمتی را جدا حمل کرد و این کار سبب می شود که بارمان کمی سبک شود.

سرعت ضبط صدا: این دستگاہ ها چهار نوع سرعت گوناگون دارند یعنی: $3\frac{1}{4}$ و $7\frac{1}{4}$ و ۱۵ و ۳۰ دور در ثانیه. سرعت $7\frac{1}{4}$ دور در ثانیه (ولی نه کمتر از آن) برای ضبط فقط یک سطر آهنگ بدرد می خورد. سرعت بیشتر در هنگام ضبط موسیقی «کنسر» مورد استفاده است.

نوار چرخنده: منظور از نوار چرخنده اینست که بعضی دستگاہ های ضبط صدا طوری ساخته شده اند که هنگامی که می خواهیم برای پر کردن مجدد دستگاہ نوار را از یک قرقره به قرقره دیگر برگردانیم می توان با فشردن یک تکه ایسن عمل را بطور «اتوماتیک» انجام داد و وقت صرف این نمی شود که این کار را با دست انجام بدهیم. بیشتر دستگاہ ها دارای این خاصیت هستند. و در بعضی از دستگاہ ها وسیله ای تعبیه شده که این کار به سرعت انجام می گیرد.

نوار یک طرفه یا دو طرفه: مزیت نوار دو طرفه اینست که از دو نیمی بالا و پائین نوار هر دو استفاده می توان کرد و در نتیجه در خریدن نوار صرفه جویی می شود. از جانب دیگر هنگام به کار بردن نوار دو طرفه دقت باید کرد که مبادا صدا روی نیمی از نوار که قبلاً پر شده ضبط شود چه در این صورت صدا ها درهم می رود و نوار خراب می شود.

سهولت عمل: در این مورد بعضی از دستگاہ های ارزان قیمت بردستگاہ های

مفصل مزیت دارند.

درجه‌هایی که بر روی بیشتر دستگاه‌ها نوشته شده برای پیدا کردن يك آهنك خاص که مورد نظر ماست، به ما کمک می‌کند. نیز کسی که با دستگاه کار می‌کند می‌تواند برای سهولت کار و تعیین محلی که آهنك مورد نظر ضبط شده با مقدار قرمزی که در علامت گذاری روی چنین نواری به کار می‌رود، محل آهنك‌ها را روی نوار علامت گذاری بکند. یا بهتر اینست که از نواری که به اسم «نوار راهنما» نامیده می‌شود، استفاده کرد. این نوار پلاستیکی سفیدی است که $\frac{1}{4}$ اینچ (یا شش میلی‌متر) عرض دارد و آنرا به تکه‌های کوچکی می‌توان برید و در روی نوار در محل‌هایی که ضبط آهنك شروع شده است، چسباند و به این ترتیب نوار علامت گذاری می‌شود. و لسی اگر نوار چسب در دسترس نباشد می‌توان موقتاً از تکه‌های کاغذ استفاده کرد و آنها را در جاهای مربوط برای علامت گذاری چسباند.

انواع مختلف نوار ساخته می‌شوند. بهترین نوع این نوارها نواری است که معمولاً با اسم نوار «اسکاچ» Scotch شماره ۱۱۱ معروفست و جنس آن از پلاستیک است. قیمت يك قرقره از این نوار پنج دلار است و يك روی آن نیم ساعت و هر دو روی آن يك ساعت کار می‌کند. البته سرعت باید ۷۵ در ثانیه باشد. مسأله میکروفن بسیار اهمیت دارد و گرد آورنده حتماً میکروفن خوبی باید داشته باشد و اگر وسعش می‌رسد و می‌تواند يك میکروفن اضافی هم بخرد که چه بهتر.

برای نگه‌داری نوار ضبط صدا تذکر نکاتی چند لازمست. نوارهایی را که امکان دارد در اثر تماس با مغناطیس دایمی قدرت خود را از دست بدهند و خراب بشوند باید در يك قوطی فلزی نگه داشت. مدت کار نوارهای پشت پلاستیکی معلوم نیست. و اگر در معرض رطوبت و گرما واقع باشند ممکنست تاب بردارند. نوار پشت کاغذی در معرض چنین خطراتی نیست اما ممکنست که به آسانی پاره بشود. برای تهیه و نگه‌داری نسخه‌هایی از يك آهنك می‌توان محتویات نوارهای پر شده را در نوارها یا صفحات دیگری ضبط کرد. برای اینکه آهنك ضبط شده از بین نرود و ناقص نشود بهتر است آنرا اول روی صفحات سلولزی ضبط کرد و بعد از روی این صفحات قالب فلزی ساخت. و بوسیله این قالب می‌توان بر اثر فشار تعداد زیادی صفحه تهیه کرد و جنس صفحه را هم می‌توان از مواد «نشکنی» که بتازگی به بازار آورده‌اند، ساخت تا در مقابل عوامل خارجی مقاومت بکند.

سیم مغناطیسی

دستگاه سیم مغناطیسی اصولاً مانند دستگاه ضبط صدا کار می‌کند اما بر روی هم نتایج حاصل از آن چندان درخشان نیست و نیز احتمال این هست که سیم‌های دستگاه

دوره هم بیج بخورد و در دسر درست بکند.

فیلم

می گویند دستگاهی که بتازگی در آلمان ساخته شده و بطریقه مغناطیسی و فیلم برداری آهنک‌ها را ضبط می کند بسیار اسباب رضایت گردآورندگان را فراهم کرده است. ماده ای که بر روی آن آهنک‌ها ضبط می شود سبک، نشکن و ضد آب است و فیلمی که در این دستگاه هست مدت بیست دقیقه پیاپی کار می کند و بوسائل مکانیکی می توان در این دستگاه از يك آهنک نسخه های بیشتر برداشت. متأسفانه لوازم آن خیلی گرانست و کمتر از چهار صد لیره (در حدود ۹۰۰۰۰ ریال) نیست.

اضافه بردستگاه‌هایی که در بالا ذکر شد، از يك دوربین سینمای تازه ساز امریکائی نیز که بوسیله آن می توان عکس و صدا هر دو را در يك زمان بر روی فیلم‌های شانزده میلی متری ضبط نمود، یاد باید کرد. این دستگاه برای ضبط رقص‌ها بسیار سودبخش است و آن را بوسیله باتری یا جریان برق عادی (در صورتیکه در دسترس باشد) هر دو می توان بکار انداخت. نقص این دستگاه اینست که تا فیلم آنرا ظاهر نکنیم صدائی از آن نمی شنویم.

بطور کلی...

بایستی تذکر داد که در همه آزمایش‌ها و نتایج‌ها نتیجه کار به چگونگی میکروفن و بلندگو بستگی تام دارد. بیشتر دستگاه‌های صدا برداری بلندگوهای ساده و نامناسب دارند. برای آن که حقیقتاً آزمایش بخوبی انجام بگیرد بایستی از بلندگوهای استفاده کرد که هر چه در روی نوار یا صفحه ضبط شده، در آن منعکس بشود.

گردآورنده برای اینکه نتایج بهتری حاصل کند باید پیش از ضبط هر آهنک از دستگاهش آزمایشی بکند - و با این آزمایش خواهد دانست که میکرفن را در چه وضعی قرار دهد تا صدا بخوبی ضبط شود و نیز در هر مورد برای حصول نتایج نیکوتری بلندی و کوتاهی صدا را چه مقدار معین کند. معمولاً هنگامی که دستگاه مشغول کارست صدای بم خاصی ایجاد می کند و بنا بر این تا آنجا که ممکنست باید آن را دور از میکرفن - مثلاً در پشت در یا يك تکه اسباب - قرار داد. از ضبط کردن صدا در اتاق خالی که سبب تشدید و انعکاس صدا می شود پرهیز باید کرد.

بیشتر دستگاه‌های ضبط صدا برای کار کردن با جریان متناوب (AC) ساخته شده و در حقیقت این مسأله بسیار مهم است چه باین وسیله سرعت هیچگاه بهم نمی خورد معمولاً این نوع دستگاه‌ها با جریان متناوب کار می کنند ولی اگر دستگاه برای جریان مستقیم یکسره (DC) ساخته شده يك مبدل مورد نیاز است. دقت باید بشود که ماشین با همان جریانی که بر روی آن ثبت شده کار بکند، زیرا اگر دستگاهی که

برای جریان متغیر ساخته شده به جریان یکسره وصل بشود آسیب می بیند. همه دستگاه‌هایی که با برق کار می‌کند لازمست دو شاخه‌های خاصی داشته باشد تا بتوان از هر پریزی استفاده کرد.

تغییرات محلی در ولتاژ برق چندان دشواری در کار ایجاد نمی‌کند چه مبدل‌های مناسبی تهیه می‌توان کرد. از هر دو نوع مبدل (مراد از دو نوع یکی مبدلی است که جریان متناوب را به جریان مستقیم بدل می‌کند و دیگری مبدلی که ولتاژ برق را کم و زیاد می‌کند) بصورت دستگاه‌های کوچک قابل حمل فراوان یافته می‌شود و حمل و کار کردن آنها دشوار نیست، اما مبلغی قابل توجه به مخارج می‌فزایند. هرگاه وسایل اضافی در دسترس نباشد یکی از روش‌های زیرین را بکار می‌توان برد: -

(۱) باتری اتومبیلی که به يك مبدل متناوب وصل شده و سرعت آن بتوسط پروانه‌ای منظم می‌شود.

مزایا: قابل اعتمادست و سرعت منظمی برای گرداندن دستگاه بدست می‌دهد.

نواقص: از لحاظ مصرف برق صرفه ندارد زیرا مبدل دست کم در حین تولید جریان متناوب پنجاه درصد برق را مصرف می‌کند. و این امر ایجاب می‌کند که اگر بخواهیم مدت درازی از دستگاه استفاد کنیم بایستی تعداد نسبتاً زیادی باتری «شارژ» شده بکار بریم. جنه و وزن این باتری‌ها زیادست و بالنسبه گران تمام می‌شود.

(۲) يك مولد Generator جریان متناوب که بوسیله يك ماشین بنزینی بکار می‌افتد و ماشین را می‌توان هر طور که مورد نیازمانست میزان کنیم.

مزایا: ظرفیت نامحدود برای ایجاد برق در خارج از شهر باین معنی که تا آنجا که بنزین برای ماشین موجود باشد می‌توان آنرا بکار انداخت و از این راه نیروی محرکه مناسبی تهیه کرد.

نواقص: ماشین بنزینی پرمصد است و برای تعبیه کردن در محل دقت و توجه خاصی لازمست. جنه و وزن آن نیز نسبتاً زیادست.

(۳) يك مبدل ارتعاشی که به باتری اتومبیل وصل شود. کار این مبدل آنست که بتوسط ارتعاش سوزن‌های نوك تیزی که دارد جریان برق را تبدیل می‌کند. وزن این دستگاه بیست و طل است و آنرا به قیمت بیست و شش پوند انگلیسی (تقریباً معادل شش هزار ریال) خریداری می‌توان کرد.

مزایا: دستگاه مبدل ارتعاشی ارزان. سبک و قابل حمل است و هنگام کار کردن احتیاجی نیست که به آن سرکشی شود. این دستگاه جریان مستقیمی را که بتوسط باتری اتومبیل ایجاد می‌شود برای استفاده دستگاه ضبط صدا به جریان

متناوب بدل می کند. می گویند که این جریان متناوب بکار موتور دستگاه ضبط صدا می خورد و بآن اعتماد می توان کرد. در قیاس با دیگر مبدل ها این دستگاه از لحاظ مصرف برق بصره است.

نواقص: هنوز اطلاعات کافی درباره خوبی یا بدی این دستگاه در دست نیست. سازندگان آن می گویند که فقط سوزن های نوک تیز دستگاه که باعث تغییر جریان می شود عمر کوتاهی دارد. عوض کردن این سوزن ها آمانت فقط قدری خرج بر می دارد.

۴) موتورهایی که با جریان مستقیم کار می کنند و برق را بجای اینکه از موتورهایی که جریان معین و منظمی ایجاد می کنند، اخذ کنند، بکراست از باتری اتومبیل می گیرند. همراه با یک سرعت سنج دستی که در دستگاه ضبط صدا قرار می گیرد.

مزایا: این دستگاه برهه دستگاههایی که در بالا گفته شد رجحان دارد و از لحاظ وزن و مصرف برق استعمال آن بصره است.

نواقص: تنظیم سرعت آن بوسیله دست انجام می گیرد و بنابراین ممکنست اشتباهی رخ دهد و نیز تنظیم سرعت آن در حین عمل دشوارست.

عکاسان متفمن چگونه میتوانند برای ثبت رقص های محلی از فیلم سینما استفاده کنند؟

نوشته «داریس پلیستر»

فیلم برداری از رقص های محلی یکی از رشته های تخصصی گردآوری فرهنگ توده محسوب می شود ولی باید گفت که در این زمینه گردآورندگان حرفه ای و متفمن هر دو، کارهای نسبتاً تازه ای می توانند کرد، با فرض اینکه به تذکر اطلاعات فنی اصولی برای برداشتن فیلم و عکس برداری از رقص توده - که درهه رشته های یکسانست - نیازی نیست در این مقاله تا حدودی به جنبه های خاص ثبت و ضبط رقص های محلی بطور کامل - و نیز گاهی ضبط پاره ای از رقص ها و آهنگ ها بقصد تهیه فیلم های مستند - می پردازیم.

دروهه اول بتوضیح دستگاه های فیلم برداری موجود و نیز اشکالات فنی خاصی که - بسته به رشته مورد نظر - برای گرد آورنده متفمن پیش می آید، شروع می کنیم.

اندازه فیلم

معمولاً گردآورندگان متفمن بیشتر از فیلم های هشت یا شانزده میلی متری استفاده می کنند و علت انتخاب این نوع فیلم آنست که برضد آماس و حرارت مصونیت دارد.

استعمال این فیلمها مخصوصاً از دو لحاظ توصیه می شود؛ دستگاه آن که با آسانی حمل و نقل می شود و نیز اینکه این فیلمها در سالن هائی نمایش داده می شوند که نمایش فیلمهای قابل اشتعال (مراد فیلم های سی و پنج میلی متری است) در آنجا قدغن است. بدیهی است می توان برای تهیه فیلم های شانزده میلی متری از فیلم های سی و پنج میلی متری معمولی نیز استفاده کرد، باین معنی که این فیلمها را بصورت فیلم های شانزده میلی متر در آورد ولی این کار طبعاً سبب می شود که بسر مخارخ افزوده شود و چندان مناسب نیست. برویهم فیلم های شانزده میلی متری بر فیلم های هشت میلی متری برتری دارد زیرا تصویر در این فیلمها نسبتاً کوچک می شود.

صدا

دوربین های فیلم برداری شانزده و هشت میلی متری همراه با دستگاه ضبط صدا بسیار گرانست و نیز ندره یافته می شود؛ و با در نظر گرفتن نتایج عملی باید گفت که صدائی که دوربین های شانزده میلی متری ایجاد می کنند آنچنان خوب نیست که زحمت خریدن دستگاه را بر خود هموار سازیم. بهترین شیوه آنست که دستگاه ضبط صدائی که همزمان با فیلم برداری کار کنند به دوربین منضم کنیم اما باز این کار هم گران تمام می شود و جنبه تخصصی به خود می گیرد که از طلاق گرد آورندگان مستقن متوسط بیرونست. علاوه تنظیم همزمانی صدا و حرکت فیلم چندان آسان نیست.

تسلسل

هنگام ثبت کامل يك رقص بزرگترین مشکل ما همان تسلسل است. طبیعتاً بهترین شیوه ثبت يك رقص محلی آنست که تسلسل حرکات رقص حفظ بشود. چون موتور دوربین فیلم برداری شانزده میلی متری بطور متوسط بیست و پنج فوت فیلم را می تواند بحرکت در آورد بدون اینکه احتیاجی به كوك کردن داشته باشد و بیشتر قرقره های فیلم گنجایش پنجاه فوت فیلم دارند از همان آغار کار مشکلی پیش می آید. (در این مقاله درباره دوربین های فیلم برداری لوکسی که موتور برق منضم بخود و قرقره های فیلم صد فوتی دارد و پیش از جنگ قیمت آن چنان زیاد بود که گرد آورنده متقن با درآمد اندکی که داشت از عهده خریدنش بر نمی توانست آمد، صحبتی در میان نمی کشیم.) بهترین راه حل اینست که از دو دوربین مشابه که دارای ذره بین یکسان باشند و بسر روی دوسه پایه که نزدیک هم قرار گیرد نصب شوند، برای فیلم برداری از رقص های توده استفاده کنیم. هر دو دوربین دارای جعبه فیلم اند و بتوسط پیچی كوك می شوند. همه جعبه فیلم هائی که مورد استفاده قرار می گیرند باید گشوده و آماده و شماره گذاری شده باشند. هنگام آغاز رقص دوربین نمره يك شروع به فیلم برداری می کند؛ همینکه نزدیکست کواکش تمام شود دوربین نمره دو که كوك شده شروع به کار می کند. سپس

دوربین نمره يك از نو كوك می شود و همینکه كوك دور بین نمره دو تمام می شود شروع به کار می کند. جعبه دور بین يك فیلم را باید بجا بکشی در حین کار کردن دوربین دیگر عوض کرد. بزرگترین مشکلی که بر اثر بکار بردن این شیوه پیش می آید همان آماده کردن فیلم است. تطبیق صحنه های فیلم بر یکدیگر باید در هر تکه فیلم انجام بشود و نیز باید فیلم ها را جوری پشت سر هم مرتب کرد و تغییر صحنه ها را چنان از میان برداشت که هنگام نمایش فیلم تسلسل حرکات حفظ بشود. برای ضبط آهنگ رقص بهتر است که در پایان کار از چند حرکت خاص اضافه فیلم برداشت - به این معنی که از حرکت آرام پاها فیلم برداری کرد. در رقص هایی که با حرکات تند توأم است بهتر اینست که همیشه با سرعتی برابر نصف سرعت معمولی از حرکات آرام رقص عکس گرفت؛ و اگر جز باین صورت از حرکات رقص عکس برداری شود ممکنست حرکات نامنظم و پرکشش جلوه کند، بخصوص اگر دوربین در نزدیکی رقصندگان جای داشته باشد. عکس هایی را که به این طریق گرفته می شود - یعنی که در حالت حرکات آرام رقص برداشته می شود - بعداً می توان با سرعتی زیادتر از سرعت عادی با «پروژکسیون» نشان داد. این عمل باعث می شود که حرکات رقص منظم باشد و حالت آن حفظ بشود بدون اینکه در سرعت تغییری راه یابد.

زاویه

لفظ «زاویه» شاید بیشتر در انواع فیلم های مستند - که در آنها باید به تأثیر فیلم اهمیتی خاص نهاد - بکار می رود اما حتی هنگام ثبت يك رقص محلی دانستن بعضی نکات اساسی درباره وضع و زاویه دوربین ضرورست. از رقص هایی که حرکات چرخشی تند یا پرش های زیاد دارند از سطح هموار زمین بهتر می توان عکس برداری کرد - مسأله سرعت و فاصله که در بالا ذکر کردیم در اینجا از عوامل مهمی بشمار می روند که بایستی مورد توجه قرار گیرند. رقص هایی را که بر الگوئی خاص و یا تشکیلات منظمی مبتنی است برای آنکه اثرشان زیادتر شود، باید از بالا عکس برداری کنیم. از رقص هایی که در آنها حرکت (میکور) و گام هردو مؤثرند از روی سطح عادی و گوشه محل اجرا بهتر می توان عکس برداری کرد.

فیلم های مستند

همه ملاحظاتی که در ساختن فیلم های مستند درباره میزان، فاصله تصویرها، تنوع آنها و اهمیت و قطع تصویر بنحودقیق در نظر گرفته می شود پیش از فیلم های دیگر در باب فیلم برداری از رقص مورد نظر قرار می گیرد. نیز در اینجا باره ای نکات در باره جنبه های خاص این نوع فیلم برداری از رقص را باید افزود.

هنگامی که قسمتی کوتاه از يك رقص مورد نظر ماست - باین معنی که اگر بخواهیم قسمت خاصی از يك رقص را بر روی فیلم ثبت کنیم - همواره باید آغاز و انجام این قسمت یا مرحله را با تقطیعی مشخص کنیم - بهتر اینست که در این

نمورد بیشتر با گوش کار کنیم تا با چشم و دلیل آن هم روشنست : بکار بردن گوش سبب می شود که همیشه وزن رقص را در نظر داشته باشیم و نیز هنگام برش فیلم و تنظیم آن دچار دردسر شویم و در ضمن «نقطه اوج» رقص را نمایان تر سازیم. هنگام فیلم برداری نیز توجه باید بکنیم که تا آنجا که ممکنست زاویه دوربین را تغییر ندهیم به این معنی که گام و حرکت رقص (فیکور) و جنبش يك يك رقصندگان را باز اویسه ای دیگر فیلم برداری نکنیم. رقص های حلقه وار را پیوسته باید از بالا و رقص طولی (صفی) و گروهی را از ته گروه تصاف یا جایگاه رقص فیلم برداری باید کرد. هیچگاه از رقص های دسته جمعی از نزدیک یا از پهنا فیلم برداری نباید کرد؛ نتیجه کار نامفهوم و بی شکل خواهد بود. موسیقی نوازهایی که با رقص همراهی می کنند نیز جزو گروه شمرده می شوند و در سراسر فیلم باید از آنها طوری فیلم برداشته شود که وجودشان در فیلم حواس بیننده را از توجه به گروه رقصندگان باز ندارد. پس باید آنها را در اول فیلم و در هنگامی که که «نقطه اوج» رقص فرا می رسد در فیلم نشان داد.

هنگام فیلم برداری باید سابقه و سنت های خاص رقص مانند حرکات نمایان و لباسهای مرسوم را در نظر گرفت تا فیلم بیشتر برجسته شود. و عنوان رقص ها را می توان با برداشتن فیلم های سریع نمایان ساخت.

بخطاظر باید داشت که این نوع فیلم برداری (یا در حقیقت عکاسی به شیوه سینما) با سرعت معینی انجام می گیرد باین معنی که در پیچه دوربین در هر دقیقه باید با سرعت ثابتی باز و بسته شود و بنا بر این تغییرات سرعت در دستگاه فیلم برداری هنگامی جایزست که با تغییرات نور همراه باشد. پس در تصویرهایی که از نزدیک برداشته می شود، این امر ممکنست فیلم برداری از يك صحنه وسیع را (مانند رقص های محلی که رقصندگان از درازا پهلوی به پهلوی هم قرار می گیرند) دچار اشکال کند و اگر سوراخ دوربینی بیش از اندازه باشد، امکان این هست که آخر صف رقصندگان و دو طرف تصویر از کانون عکسی دوربین خارج شوند و تصویری مات به دست آید. بالاخره، پیش از شروع به فیلم برداری زیر و بالای رقص را که اجرا باید بشود، بایستی سنجید؛ یقین حاصل کنید که بالکو و نقطه اوج رقص آشنائی دارید چنانکه می توانید بطور قطع ترادف حرکات را دریابید و از بهترین لحظه ها هنگام فیلم برداری استفاده کنید. مانند دیگر فیلم برداری ها آنچه مهمست عمل به حرکت انداختن دوربین و برداشتن فیلم نیست، بلکه پیش از هر کار طرح مقدمات و پس از آن تنظیم فیلم و مربوط ساختن صحنه هاست که يك فیلم خوب را از فیلم بد ممتاز می سازد.

ذخیره فیلم

فیلم های منفی یا برگشتی هر دو برای ثبت رقص های توده مناسب است. از

این فیلم‌ها با آسانی می‌توان نسخه (کپی) تهیه کرد و دوامشان نیز خوبست. فیلم رنگی - اگر بتوان بدست آورد - برای فیلم‌های مستند مفیدست اما دوام زیادی ندارد زیرا رنگ‌ها بر اثر گذشت زمان محو می‌شود و گذشته از آن در حال حاضر نسخه برداری از این فیلم‌ها ممکن نیست. امروز انواع گوناگون و خوب فیلم رنگی یافته می‌شود، که مقدارش نسبتاً محدودست؛ تصویرهایی که بر روی فیلم رنگی برداشته می‌شود، بصورت سفید و سیاه معمولی می‌توان ظاهر کرد باین شرط که به چسباندن قسمت‌های مختلف بهم توجه بشود و نیز بایستی کانون فیلم را در حین «پروژکسیون» (نمایش) میزان کرد.

پایان

ترجمه جواد امامی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی